

Farrago

<https://hdl.handle.net/1874/341656>

Farrago.

Altium olim dicebatur italia eo q̄ illuc.
Saturn⁹ latuerit puls⁹ cœlo a ioue filio
Inde latinus a nū ad latium pertinens
Latina lingua est lingua hominum in
latio habitantium;

Latine aduerbum qualitatis est ⁊ costruif cum ḥbis
loquēti canēdi scribēdi. vt petr⁹ loquiſ latine. canit lati-
ne. scribit latie h̄ est q̄lit latini loquuntur canūt ⁊ scribūt

Petr⁹ scit latine nescit latine dicit latine orationes
ecliptice sunt. subaudī em̄ in eis loqui

Petr⁹ loquiſ latine pfectior oratio est q̄z petrus loquiſ
latinum. eo q̄ latinum adiectiuū nomen est exigens sibi
adiungi substantiuū. latine autem aduerbum est nihil
nisi ḥbum sibi cōiungi postulās.

Petr⁹ loquitur latinum sermonem pfectus sermo est.
Petr⁹ latinum loquiſ imperfect⁹. quem si perficere vo-
lum substantiuū nomē addam⁹ necesse est

Petrus loquiſ gallice tcutonice gr̄ce pfecte orationes
sunt. Petr⁹ loquiſ gallicum tcutonicum gr̄cum imper-
fecte. Oportet enim in eis subaudiri sermonem. Quidi⁹
Ipse mibi video: iam dedidicisse latine. Nam didici ge-
tice barbariceqz loqui.

Petrus tamdiu habitauit in gallia vt dedidicerit teu-
tonice loqui. He heft so langhe in walsch lant ghewoent
dat heit duerz vergeten heft.

Juuenalis in satyca Credo pudicitia. Hā qd rācidi⁹ q̄z
q̄ se nō putat vlla formosam nisi que de thysca gr̄cula
facta est. De sulmonensi inera cecropis oia gr̄ce supple
loquuntur. Cū sit turpe magis nr̄is nescire latine supple
loq. vbi carpit Juuenalis mulieres romanas q̄ nō erant
cōtentę latina lingua s̄ loqbanę omnia gr̄ce

Homo currit est latina oratio melius dicitur q̄ homo
currit est bonum latinum. Bonum em̄ & latinum duo
adiectiuia nomina sunt quę non coherent. adiectiuum
em̄ nō adiacet adiectiuo.

Orationum quedam sunt bene latine quedam non be-
ne latine quedam vix bene latine hoc est quedam sunt
satis latine quedam nō latine q̄dam vir satis latine.

Homo currit est oratio bene latina vel plane latina liber
est meus est oratio bene latina vel plane latina liber est
mei est oratio vix bene latina. Non enim genitiuus ca-
sus mei potest apponi & bo substatiuo

Petrus loquitur latine sed non bene latine vel non sa-
tis latine vel vix bene latine. hee sprekt latijn mer gheen
goet latijq. Quidius. Quam legis a rapta briseide litte-
ra venit. Elic bene barbarica gręca notata manu. orto
est. littera vix bene gręca hoc est non satis gręca. nota-
ta id est scripta barbarica manu

Petrus non bene teutonice loquitur vel non satis teu-
tonice vel vix bene teutoice. He en sprecket gheen goet
duetz.

Teutonus dicitur homo in teutonia genitus quo mo-
do gallus homo in gallia genitus. Teuton? eyn dusche
Gall? eyn wale. Teutonia terra teutonorum. Gallia
terra gallorum. Teutonicus. Gallicus nomina possel-
sunt. Juuenalis. Cum de teutonico vellet descen-
dere curru

Rectius dicitur petrus est teutonus gallus q̄ teuoni-
cus gallicus

Teutonicalis gallicalis superiuicia noia sunt cū eis
non egeamus Significat enim teutonicus a um idem
qd teutonicalis. Gallicus a um idem qd gallicalis

Qui vtunq; nomine teutonicalis fallitur. Credunt em̄
nomē teutonici esse gentile & nomen teutonicalis pos-

sessuum quod veritati consentaneum non est. Est enim teuto
nus gentile nomine et teutonicus possessum

Adr. 55. 9

Utile est scire voluntib[us] latine loqui an oratio infinitiva quod di
ctum de mutanda sit in oratione ab ut incipiētem an a quod
Scio iōānem legere mutat sic Scio quod iō. legit. volo iōānem
legere mutat sic volo ut iōānes legat. Jo. fecit me le
gere mutat sic Jo. fecit ut ego legerem. Facio efficio sio fa
ctus patiuntur sibi oratione apponi ab ut incipiētem ut
paupertas facit ut iō. mendicer. egritudo fecit ut iō. heri non
veniret ad scholas. desidia iōannis fecit ut nihil disceret
deus non efficit ut homo peccet licet permittat hominem pecca
re. deus efficit ut homo bonum faciat. Non sit a deo ut ho
mo peccet. non est factum a deo ut homo peccaret.

Omnis oratio actiua mutari potest in passiuam Ideo oratio in
qua ponitur facere potest verti in orationem in qua ponitur fieri
Jo. fecit hanc domum fieri mutat sic Jo. fecit ut hec domus
ficeret. Alioquin factum est ut hec domus fieret. Alioquin
ne faciunt est hanc domum fieri.

Cum oratio actiua mutatur in passiuaz appositum ver
bi actiui sit suppositum sibi passiuui ut iō. amat per se mu
tatur sic petrus amat a iōāne. Subto te legere. mutat sic pe
cunia debentur tibi a me

Cum appositiū sibi actiui est oratio ab ut incipiēs debet
oratio eadem fieri suppositum sibi passiuui ut iō. facit ut
ego legam sic mutat sit a iōāne ut ego legam

Cum oratio a quod incipiēs est appositorum sibi actiui debet
eadem fieri suppositum sibi passiuui. ut iōānes credit quod pes
ter sit domini. mutat sic quod petrus sit domini credit a iōāne

Quādōq[ue] oratio incipiēs a quod est suppositum sibi et oratio
incipiēs ab ut appositorum ut quod iō. est egris pedibus facit
ut non peccat templum.

Ubiq[ue] ponit ut non sibi etiam potest poni ne. qm ne

idem est quod ut nō Item quo min⁹ idem est qđ ut non
potest ergo recte dici qđ io. egrotat vel laborat febrib⁹ fa-
cit ut nō petat scholas. ne petat scholas. quo minus petat
scholas. Occupatiōes impediuerūt me quo min⁹ venirez
ad te. van onlevichit en conde ick nicht tot dy comen
Quid fuit tibi impedimēto quo min⁹ buc venires. Wat'
hinderde dy dattu hier nicht en quemest. Sola desidia
tua impedimēto tibi fuit quo min⁹ hoc faceres
Quesituo quid qñqz rñdet orō a q incipies qñqz ab ut
ne quo min⁹ ut quid sles quid tollet tibi. q nibil didici vē
hemeter mibi voleter.

Brygman
Orifinian

Quid rogauit te petr⁹ vt darem operam litteris.
Quid egritudo fecit. quo min⁹ peterem ludū lrāz.
Signare ⁊ significare differunt. possum⁹ tam res aiales
q̄ in aias signare. Pastor signat oues suas lfę etiā sigri
dicunt ⁊ testamēta. Quid? flens quoqz me scripsit nec
qua signabat ad os est. Ante fz ad madidas gēma relata
genas. Signare lrās breue lesegelen.

Rygnauer

Ucrum sigillum format ex se sigillare quo mō signū sig-
nare cōsulātur auctores

Resignare lrās est litteris signū auferre. Nō decet quē
piam resignare lrās ad se non datas.

Hemant en sal vremde breue opbreken
Res quē nostrę sunt signam⁹ quo modo pueri lib: os su-
os signare solct. Cum autem dam⁹ id qđ nostꝝ est alteri
dicimur id resignare quia ei signum nostrum auferim⁹.
Horati⁹. Hac ego si compellor imagine cuncta resigno
Signare dicit teutonice mercken of tecken. Signifi-
care est alicui aliquid notum facere ut ioannes significa-
uit mibi petrum redisse vel Significare est facere homi-
nem de aliqua re cogitare. ut asin⁹ significat asinū. Hoc
est bēc vot asin⁹ facit audientem eam cogitare de ea re q̄
est asin⁹ Cum prīmū enim audit ab aliquo litterato bēc

3

vor asinus p̄tin⁹ incipit cogitare de asino
Significare p̄struit cum accō ut de⁹ significat deū et cū
dicco hoc ē cū orde infinitua vt de⁹ est significat deū esse.
Qui dicit ensis tñ significat sicut gladius non recte di-
cūt. Sicut em̄ non refert ad cātum. meli⁹ dicit ensis tñ
significat quātum gladi⁹ aut id quod gladi⁹

Cantus
Sicut

Socrates significat sicut plato recte dicit. Et rūq; enī
nomē xprie significat Socrates id significat quod plato
falso dicit. Nō enim socrates eum ipsum hominem signi-
ficat quem plato.

Post vñm significādi quādoq; ponit oratio infinitua
aut oratio indicatiua vel cōiunctiuia incipiens a q; vt pe-
trus significauit mihi iōānem esse domi vel qd iōannes
petr⁹ significauit mihi vt venirem ad se. hoc est significā-
do mādauit mihi vt venirem ad se

Si quis diceret petr⁹ significauit mihi q; venirem ad se
nō satis xprie loqueretur

Cum em̄ hē vba significo dico scribo nuncio renuncio
mandationem significat exigit sibi apponi orationem
cōiunctiuam ab ut incipiētem. Cum vero cantum notū
facere significant exigit orationem infinituā sibi appo-
ni aut cōiunctiuam a q; incipiētem ut petr⁹ significauit
dixit scripsit nunciauit mihi P̄aulum rediisse vñl q; pau-
lus redierit

Petr⁹ significauit dixit scripsit nunciauit mihi vt veni-
re ad se. hoc ē scribendo significando dicendo mandauit mi-
hi vt venirem ad se

Volenti latine loq; magnope cauēdūm ē ne p̄ticula q; p-
ticula vt ponat aut cōtra vt p q. Qui dicit iōānes ro-
gauit me q; venire ad se. nō satis xprieloqui si vult tñ
significare q̄tū Jōbā bat mi dat ic to hē solde komē. Iōā-
nes rogauit me q; venire ad se cātum significat quantū

ioannes roganit me idcirco q̄ veniebam ad se. hoc est he
bat my daer om wāt ick to them quam

Potest hoc p̄nunciatiū ioānes roganit me q̄ venirem
ad se esse falsum cum hoc ver̄ est. Ioānes roganit me ut
venirem ad se

Cum dico ioannes rogauiē me q̄ venirem ad se signifi-
co me venisse ad ioannem

Cum dico ioānes roganit me ut venirem ad se nō signi-
fico me venisse ad ioānem

Ioānes roganit me q̄ venire ad se. mutat in hāc oratio-
nem q̄ ego veniebam ad ioannem fecit ut rogarer̄ me
Ioānes roganit me ut venire ad se. mutat in hāc oratio-
nem ut ego venirem ad ioānem fecit ut rogarer̄ me. Ro-
ganit iesum qdā pharize ut apud se māducaret. Ibi ro-
ganit cum ut cōstruitur. Rogate dñm messis ut mittat
oparios in messem. Dueri lepo ponit q̄ p vt. eo q̄ q̄ et
ut apud teutonos cādem interpretationē bnt. Qd em̄ in
terptat dat t ut interptat dat Scio q̄ ioānes veniat ad
me interptat ick weet dat iohā tot my comt Rogo ioā-
ne ut veiat ad me interptat ick bidde iohā dat h̄t tot my
come. Ioānes dixit mihi q̄ petr̄ eslet domi. Johā legede
my dat peter by buys was. Ioānes dixit mihi q̄ venire
ad p̄tes ē orō viciosa h̄z em̄ duos solēcismos. Donit in
ea q̄ p vt. p̄tes p patria. Partes nccē ē p̄strui cū grō ut
lbo ad p̄tes q̄sdā hollādie Elenio de q̄busdā prib̄ hollādie
In p̄tes tyri t s̄tōni. in nōnull̄ prib̄ hollādie ānonaca-
ra c. In somighe plætzē vā hollāt is dat koern duer. Pa-
tria fe locū natalē t exigit sibi apponi gtm̄ casum vel p
nomē posselliūn ut i patria petri i patria mea i p̄ia tua
Mon solū hō h̄z patriā s̄ctiā vinū t alij fruct̄ ut nosti
patriā vini illi. Weistu waer de wijn gewassē is. Quę c
p̄ia casei butiri. waer is de kese of bot̄ geuallē. p̄ia nō so-
lit fe trā s̄z vīle i q̄ q̄s nat̄ē ut dāuēta dāuētēsū p̄ia ē

Dysticha
Cauēdum est ne inscriptiōes hoc ē titulilibrorū corrū
panē. Turpe em̄ ē res debitū fraudare nomib⁹.
Disticha ioānis Garlādini corrupto nomine distigia
vocantur.

Disticha sunt bini ſus plenam & absolutam sententiā
am cōplectētes qualia sunt disticha Catonis q̄ q̄ lati
ne scripta sunt habeant lectiōe digna. Disticha autē io
annis indigna vident̄ que a pueris discant̄.

Tetraſticha sunt quaterni ſus plenam sententiā cō
prehēdētes Marcialis ad Sabellum Quod nō insulſe
ſcribis tetraſticha quēdā. Disticha q̄ belle pauca ſabelle
facis. Laudo nec admiror. facile eſt epigrammata belle.

Scribere ſzlibz ſcrilere difficile eſt
Ioānes Garlaudin⁹ nō em̄ catull⁹ dicit Catull⁹ de ve
rona ſz Catull⁹ veronēſis. nec oga Quidij dicunt̄ oga
Quidij de ſulmone ſz oga Quidij ſulmonēſis

Tractatus petri hispani non inscribuntur Tractatus
petri de hispania.

Ignorātes etymologiā fraudat̄ dictiōes origine debita
Dicunt em̄ dōnes inde deriuari. vnde nunq̄ traxerūt
originem.

Dialectica ſi tortellio credim⁹ dicitur a grēco ſlo diale
gomē quod diſputare dicitur.

Dialectica enim ars diſputatoria eſt

Dialectica eſt ars inueniendi argumēta & formandi ars
gumentationes

Dialectica ce ſt arte argumentādi. Dialectica oꝝ dicū
tur ſcripta de arte argumētādi. Dialectica ē argumēto
rū inuētrix q̄ ostēdit nobis ſedes argumētoꝝ hoc ē lo/
eos in quib⁹ latēt ex quib⁹ petēda ſunt.

Dialectica eſt argumētationū formatrix q̄ tradit nob̄
regulas ſcđm q̄ ſi argumētamur bū argumētamur et
bonas argumētationes formam⁹.

Argumētūm et argumētatio differunt eo q̄ argumen
tatio est oratio cōstans ex antecedēte et cōsequēte ut sor
tes currit igitur sortes mouetur. Argumētūm est id cui
aliqd cōsequitur ut argumētūm verē amicīcē est nō de
serere amicum in aduersis.

Argumētūm est nomen ad aliqd dictum. Est enī om
ne argumētūm alicuius rei argumētūm ut quia lachry
marum pfusionē cōsequit̄ dolor lachrymaz pfusio dolo
ris argumētūm dicit̄ Seneca. Primum argumētūm
cōpositē mētis existimō posse cōsistere et secū morari.

Inueniāt̄ argumēta potest facile dialecticē

Orationum quedam cōstant ex partib⁹ eiusdem lingue
quedam ex partibus diuersar⁹ linguar⁹.

Oratio cōstans ex latinis dictionib⁹ vocat̄ oratio latina
ut liter petri. quę ex grecis p̄stat gręca vocatur. ut onos
lyras hoc est asinus lyra. Onos enim asin⁹ dicitur. lyras
autem est grecus gen⁹ nomis lyra

Allyra lyrici poetę illi dicti sunt qui versus ad lyram de
cantando componebāt

Oratio cōstans ex duab⁹ partibus quarum altera gręca
est altera latina. dicit̄ oratio ex parte gręca et ex parte la
tina. vel potest dici composito nomine gręca latina ora
tio ut libri ēneidēs libri basileon

Ēneidēs est grecus genitiū nomis ēneis

Ēneis est poema siue carmē de ēnea scriptum cui⁹ geni
tiū est ēneidēs accus⁹ ēneida ut h̄gili⁹ ēneida scriptis.

Cūlō est credendum ēneida esse accusatiū plurale sed
singularē. H̄lō enim dicim⁹ ēneida ēneidēs sicut ge
orgica georgicori. m

Cum dicitur Stat⁹ thebaida scriptis. Ul̄gili⁹ ēneida
accusatiū huismodi singularis nūeri sunt Thebaïs enī
thebaida accusatiū habet

Libri basileon regum libri dicuntur. Nam basile⁹ cuius

5
pluralis genitivus est basileon rex dicitur
Cauedum est pueris ne nomina artium liberalium cor
rumpant.

Grammatica quæ latine litteratura dicitur cum gemina
to in scribi debet Grammatica cę. sc̄eminini generis sig-
nificat artem recte loquendi et scribendi. Grammatica oꝝ
dicitur pertinētia ad grammaticā. Itaqꝫ opa gramma
ticoꝝ hoc ē ea q̄ de grāmatica scripta sunt vocātur grā
matica. ut Priscian⁹ scripsit grāmatica

Quo modo bucolica oꝝ et Georgica oꝝ sunt noīa opeꝝ
ita etiam grammatica oꝝ. Dialectica oꝝ Rhetorica oꝝ.
Mathematica orum. Physica oꝝ. Metaphysica orum
Ethica oꝝ. Politica oꝝ. Deconomica oꝝ. Logica oꝝ
Arithmetica oꝝ. Musica oꝝ. Astronomica oꝝ. Geome
trica oꝝ nomina opeꝝ sunt:

Et latine dicit Cōmoda mibi Georgica ḡgilij ita et la
tie dicit. Cōmoda mibi Dialectica petribispani Cōmo
da mibi metaphysica aristotelis

Recte dicitur Aristoteles scripsit dialectica. rhetorica.
physica. metaphysica. hoc est scripsit ea q̄e pertinent ad
dialecticā rhetoricā. physicā. metaphysicā

Dialectica cę cum latino i. et scribit qui dialecticā cū
græco y et absqꝫ c̄ scribit duas barbarisimos facit

Solocism⁹ est viciosa p̄structio partium orōnis. Et sic
cum ps orōnis cōstruitur cum pte cui nō cōgruit
Solocismus dicit trito nomine incōgruitas q̄ cum so
loctism⁹ fit cōstruitur pars cum pte cui nō cōgruit. Lat
initas sermonis dicitur cōgruitas q̄ cum in sermone est
latinicas pars cum parte cōgruit

Regule cōgruitatis sunt regule latinitatis hoc est regu
le sc̄dm quas sūt sermones latini

Elaria sunt genera regularū. Sunt enim regule viuen
ti. Cuiusmodi sunt p̄cepta decalogi et canones sanctoꝝ

patrum. Sunt regulæ argumentandi quæ sunt regulæ dialecticæ. Sunt regulæ loquendi quæ sunt regulæ grammaticæ. Sunt regulæ dicendi copiose et aptæ de quæ alibet re et hæ sunt regulæ rhetoricae. Sunt regulæ medendi et hæ vocant canones medicinae.

Orationes formatae secundum regulas grammaticæ vocant orationes congrue.

Congruitas et incongruitas in omni lingua reperiuntur. Ick bin du bist orationes teutonice et congrue sunt quo niam ick pnomen teutonicum primæ personæ non con-
gruit verbo bist secundæ personæ.

*d modis
parvioribus*
Contra eos qui modos significandi noticiam creditur grammatico necessariâ qui nouo nomine modis vocantur. Qui dicit modos significandi noticiâ efficere grammaticum fallitur. Non propterea quipiam grammaticus dicitur quia scit modum significandi materiam nominis cuius est qui nomine cum pnomie communis est et formaliter eum qui nomini proprius est. sed qui scit latine loqui et scribere is grammatici nomine dignus est.

Nemo negat propterea esse grammaticus quia nescit quae sint modi significandi essentiales et accidentiales. materiales et formales. absoluti et respectivi partium orationis sed qui recte loqui et scribere nescit quantumcumque vox de modis significanti faciat grammatici nomine indignus est.

Non id dicit grammaticus qui scit genitum casum significare per modum ut cuius est alterus. sed qui scit non recte diciri genitum significare per modum ut cuius est alterus.

Grammatici qui de modis significandi scripserunt si quis deinde grammatici dicendi sunt barbare scripserunt. Eletes autem qui ne volum quidem de eis fecere rectissime locuti sunt. Et quolibet modo significandi noticiam non solum non potuisse sed vehementer officere eis qui grammatici pertinent. Cur itali non docent pueros modos significandi

di nisi quia eos cariores habet q̄ ut eis tam inutilia tā
q̄ notitia inculcent.

Quid p̄dest scire q̄ mod⁹ significādi materialis pnois
est significare p̄ modum habet ⁊ quietis formalis aut̄
per modum determinate apphensionis si nescias latini⁹
dici. liber est meus q̄ liber est mei. liber .est meus ipsi⁹ q̄
liber ē meip̄si⁹. liber est me⁹ et Ioānis q̄ liber est mei et
ioannis. liber est me⁹ qui lego q̄ liber ē mei qui lego.
Quid p̄dest noticia motōꝝ significandi si nescias has
orationes esse barbaras ⁊ viciolas.

Ego dedi sibi librum. tu dedisti sibi librum. Ego misere-
reor sui. tu misereris sui. Ego diligō socium suū. tu dili-
gis socium suū. Pueris danda est opa ut sciāt q̄ cōstru-
ctio debeat pnoib⁹ relativis reciprocis q̄ nō reciprocis
hoc est ut sciāt quāto vtendū sit pnomē suus. quanto
pnomē is aut ei⁹ obliq⁹s. Jo. diligēt socium suū recte di-
cit. pnomē em̄ suus tūc recte apponit & hoc cum ante-
cedes eius & hoc supponitur. Ut ioānes sociū suū diligēt
Qui pnomē reciprocum p̄ non reciproco ponit non
recte loquitur. Itemq̄z qui nō reciprocu⁹ p̄ reciproco po-
nit a vici⁹ liber nō est Jo. socium suū diligēt orō pfecta
est Jo. diligēt socium ei⁹ oratio impfecta est quam sic po-
terimus perficere Jo. diligēt socium ei⁹ cui h̄erilibrum
commodaui.

Mot⁹ significādi nō efficiunt cōstructionem partū ora-
tiōis Gr̄us em̄ mei habet eum modum significādi quē
ceteri gr̄i ⁊ nō habet cōstructionem ceteror⁹ genitiuor⁹
Recte enim dicitur liber ioānis. s̄ nō recte dicit liber
mei. Recte dicit liber est ioānis nō recte liber ē mei
Quid p̄dest gr̄o mei significare rem cui⁹ est alteꝝ cum
nō possit cōstruī cum nomē significāte rem quē alteri
us est. siquidem liber mei nō recte dicitur

Que cōiunctio habet modum significādi quem ⁊ cōiunctio

erio et non habet constructionem quam et coiunctio. Recte enim dicitur Ego et tu damus. non recte autem. Egoque tu damus

*Ambigua q
Sedgo signata*

Alii et ne eundem modum significandi habent sed non eandem constructionem. Recte enim dicitur Alii iohannes est domini non recte ne iohannes est domini Tenuis et visus propositiones enim modum significandi habent quem ceterae propositiones sed non eadem constructionem quam ceterae. Recte enim dicitur in capitulo non recte tenuis capitulo. dicendum enim capitulo tenuis. Cui modi significandi debet hic gratia pluris minoris ranti quamquam constructio cum verbis ad emendandum et vendendum pertinentibus potius quam hic gratia aureorum philipporum hoc est cur latine dicitur. Liber mercanti emptus est quantum tu cum non dicatur latine liber meus tot aureorum emptus est quot aureorum tuus. Habet ambiguum orationes ambiguum primum orationis. Nomina que vulgo equiuoca vocantur recte dicuntur ambigua quoniam equiuoca sunt res significatae ambiguo nomine. Ambiguum autem dicitur nomine multas res diversis rationibus significatas vel nomine ambiguum est nomen quod cum perfertur ambiguum est quod significat. Nomen alexandri ambiguum est Alexander autem magnus et troianus alexander equiuoca sunt.

Nomina ambigua polysema greci dicuntur. Poly enim multum dicitur et sema signum. Inde polysemum a unum multa significans. Seruit in primum encyelos Cano polysemus sermo est.

Aliequiuoca possunt dici cognomina. Sunt enim cognomina que idem nomen habent.

Homo mortuus est cognomen homini viuo. Sicut enim homo mortuus homo quemadmodum homo viuus.

Cum enim dicimus homo ambulat de viuo homine loquitur. Cum autem dicimus homo sepelitur de mortuo.

Femen cognomis ad aliqd dicitur. Nam enim dicitur

cognominis nisi qui aliquem sibi cognominem habet.

Cognominis ne dicit teutonice ghenanne?

Binomis ne dicitur hales duo noia. Utq; autem binomin?
aut dicat nec ne cōsulantur grammatici.

Ambigue orationes sunt quæ cum proferuntur ambigu
um est quid significant quales sunt hec orationes amor
ioannis odium petri

Volenti recte loq; necesse est scire quæ ps orōis ad quā re/
ferat. Quemadmodū quātum referat ad tātum ita tam
ad q̄. ut io. est tam doctus q̄ petrus

Tam et q̄ equalitatē significat. cum enī dicit io. tam do
ctus est q̄ petr⁹ significatur ambo eque docti esse

Ioānes tam doct⁹ est sicut petr⁹ non recte dicitur. Sicut
nō refertur ad particulam tam quoniam sicut qualitatē
significat tam vero quātitatem

Tam et q̄ addūtur nominibus verbis aduerbijs et ora
tionibus causalibus. possunt et pronominib⁹ addi ut qd
ex parte meum est non tam meum est q̄ id quod ex toto
meum est.

Pronomini non repugn̄ p̄atio eo q̄ ei p̄t addi aduer
bia magis et minus. Quod enim ex toto meū est magis
meum dicitur q̄ id qd ex parte

Aduerbijs addūtur ut tam mane veni q̄ tu. Tam ve
spere redi q̄ tu. Tam pene cecidi q̄ tu. Ick hadde so na
genallen als du. Quercum est q̄ pene perlegisti librum
wo na huestu dat boeck wrghelen. Quasi non signifi
cat id qd pene Itaqz nō recte dicitur q̄ si plegisti libz.

Quasi simulationē significat ut ioānes saluat petrum
quasi diligat eum hoc ē simulat se diligere eum

Quicqz scđm veras regulas argumētatas bene argumē
tatur q̄ scđm falsas viciolas argumētationes facit

Syllogismi boni formātūr scđm veras regulas Eliciosi
autem scđm falsas.

Syllogism⁹ primi modi primum figure format⁹ est scđm
hanc regulam. Si a dicitur de omni b et b de omni c di-
citur necesse est a de omni c dici. hoc est si maior extremitas
dicit⁹ de medio distributo ⁊ medium dicit⁹ de minore
extremitate distributa necesse est maiore extremitatem
dici de minori extremitate distributa.

Syllogism⁹ secundi modi primæ figure ad hanc regulam
format. Si a negat de omni b et b dicit de omni c necesse
est a de omni c negari

Syllogism⁹ primæ figure cui⁹ minor ppositio negativa
est qualis est hic. Omne animal est substantia null⁹ autē
lapis est animal igit̄ nullus lapis est substantia. ideo vici
osus est quia fact⁹ est scđm falsam regulam quę hęc est.

Si a dicitur de omni b et b negatur de omni c necesse ē
a negari de omni c

Est autem hęc regula falsa quia cum scđm cā argumen-
tamur maior extremitas quę in maiore ppositione ma-
net indistributa ⁊ in coclusione distribuitur

Quemadmodū syllogismi scđm falsas regulas formati
sunt viciōsi ita orationes scđm falsas regulas facte vici
osē efficiuntur

Hęc regula falsa est. posterius supinū cum ḥo significā
te redditum hoc est motum de loco constrūdum est. non
enim recte dicitur Redeo lectu cum ita null⁹ auctorum
locutus sit

Quemadmodum is non loquitur tentonice qui ita loq-
tur quo modo null⁹ tentonox locut⁹ est ita nec latine is
loquit⁹ qui ita loquit⁹ quomo do null⁹ latinox locut⁹ est

Qui loquitur scđm hanc regulam. Omne gerundium
supponit sibi accusatiū casum non recte loquitur Hęc
enim apud latinos gerundio accusatiū casus supponit
nisi cum more grecorum interpres sacre scripturę in-
terdum loquitur nobis tamen non est permīsum sup-

de pupino
pupino

de gr. Addit.

ponere gerundio accūm q̄ priuilegia paucorū nō sunt leges cōmunes oīm. Non enim ita paganis p̄missum est testari quo modo militib⁹

Mos recte dicimus Temp⁹ est nos surgere

Non autem licet nobis dicere Temp⁹ est nos surgendi Tempus est nos essendi sapientes nō recte dicitur. non enim dicit essendi cum nullus auctor eo gerundio usus sit nec dicit nos essendi quoniam gerundium sibi accusatiū non supponit.

Quod et vt hoc discriminis habent q̄ oratio cui p̄ponitur vt causam finale significat. cui autem q̄ p̄ponitur cām efficiēt ut Cedo te virgis q̄ dignus es qui x̄gis cedaris vel q̄ meritis virgis cedi. Cedo te x̄gis quo te corrigam quo te emendem quo te bñ moratum reddā faciam efficiam. Qñqz eidem x̄bo postponuntur vt et q̄ siuncta per tam et q̄. vt Cedo te virgis nō tam q̄ dignus es qui cedaris q̄ vt te bene moratum reddam. Icksla dy niche also leter daer om dattu dat verdeyne heuest als daer om me dat ick dy gherne kerue maken solde.

Dolct x̄bum in tercijs personis quan̄doqz habet nomia tuū casum sibi suppositum vt dentes dolent mihi teutonice dye tan de doen my we

Caput dolct mihi teutonice dat houet doet my we. dolco caput. dolco dentes poertice orationes sunt. Contumelia plus mihi dolct quam damnum teutonice dye spyt doet my weer dan dye schade. dictum iōannis dolct mihi. dictum dicitur eyn droghe schotekē. vt sic cum volum⁹ ali cui suam ignorantiam exprobrare dicamus.

Tu pauca oblitus es. Inde dicat dicitur qui dicta iaculatur in alios. teutonice dye droghe schotekens plecht te schyten. Nulli⁹ dicta mihi plus dolent quam petri. Si iaculateris dicta in me ego retorquero ea in te teutonice Schutstu my ick schyte dy welter. Liberent⁹ Tuū ne

obsecro dictum erat. was dat vijn schoteken
Quandoq; etiā dicitur omnia q̄ dicunt ut dicta et facta
ioānis sunt memorati digna

Quandoq; verbo dolet supponitur oratio incipiens a q.
vt dolet mihi q̄ feci hoc. Dolebit tibi cras qd nunc facis.
Sepe solet hominibꝫ mane dolere quod noctu fecerunt.
Dat plecht dick wyl des morghens berouwen dat de lu
de des nachtes doen.

dum et alio
Unum et alter q̄ siq; postponunt sibi ut quandoq; q̄ vt
duo sunt que mihi vñhemeter dolent. vnum q̄ tibi coram
adesse nequeo. Alter q̄ absens tibi opitulari non valeo.
Duo sunt que abs te peto. Unum ut tuq; valitudinis
rationem habeas. Alter ut nisi sanus hue nō reuertaris.
Due cause fuerunt ppter quas te castigauis una q̄ dign
eras qui castigareris. Altera quia te corrigerem
Duo sunt que mihi vñtementer dolent que me valde an
gunt. vnum est q̄ ioannes male habet. Alterum q̄ indi
es egritudo eius augescit. Unum et alterum etiam post
ponunt sibi ne si costruātur cum verbis rimendi ut duo
sunt que timeo. vnum ne ioannes egrotet. Alter ne in
opiam virtus patiatur

not
Opere precium est scire quibus dictionibꝫ eleganter post
ponatur coniunctio ut.

Post tam cātum adeo sic ita elegāter ut ponit ut io. cā
dict̄ est ut nemo sit eo doctior. Jo. tantum q̄ris habet ut
id nunq; dissolutur sit. Habere q̄s alienum est debere. dis
soluere est reddere debitum. Jo. adeo fortis est ut nemo
eum superare possit

popper
Cauendum est ne posset pro possit ponatur.

Verbum em̄ possit postponit verbo p̄ntis temporis sed
verbum posset vbo p̄teriti temporis. Itaq; recte dicitur
Jo. adeo fortis est ut nemo cum superare possit. Itemq;
recte dicitur Jo. adeo fortis erat ut nemo cum superare

9
posset. Horatius. Nemo adeo ferus est ut non mitesee
re possit.

Cauendum est ne coiunctioni ut subiungat indicatus
modus. Itaqz nō recte dicit Joan. adeo fortis est ut ne/
mo valeat eum superare

Post sic ut ponit ut in euāgeliō. Sic de' dilexit mundū
ut filium suum unigenitum daret. Lullius in Catone
maiore Senectus plērisqz sic odiosa ē. ut onus etna gra
uius videantur sustinere

Post ita etiam ponitur. ut beatis ita bene est ut nō pos
sit eis meli' esse. Petr' ita doc' est ut mirum sit eum tā
doccum esse

Non est mihi ita bene ut libeat mihi iocari

Post ita sequitur ut aduerbiūm ut ita te amo ut meuz
ipsius cor:

In ut aduerbiūm ut pūnctionē hoc interest q̄ ut aduer
biūm p̄t p̄stribi cū idicatio mō ut pūnctio sp̄ cū pūnctio cō/
struit. Cum dicit. Ita me de' amet ut ego tibi cupio te
ne esse. ut aduerbiūm est.

Ita me deus adiuuet ut ego tibi nihil debeo

Ita me deus adiuuet ut tu mihi debes quod a te exigo sa
cramenta sunt. potest enī qui dicit peierare

Post ablaciōs essentiam demonstrantes p̄t poni ut. ut
ioānes tāta proceritate est ut nemo eo procerior sit

Maria quēdam tanta altitudine sunt ut vada eoz inue
niri nequeant.

Trabs hēc tanta crassitudine est ut nemo eam vlnis cō
plecti possit.

Crassitudo alias quātitatem alias qualitatē significat.

Crassitudo trabis q̄ntitas ē crassitudo at sanguis q̄ltas

Animus humān' tanta capacitate est ut eū nisi summū
bonum nihil implere possit.

Cauendum est ne particula q̄z pro nisi ponatur.

quotarius
Avarus nihil amat q̄d diuitias nō recte dicitur.
Mutat q̄d in nisi et dic avarus nihil amat nisi diuitias.
Id si feceris recte loqueris. Cauēdum est nobis ne barba
baris quesitiūs utramur.

quotarius
Quotarius non videtur latinum nomen esse. Nam si
quotarius latine diceretur posset et totarius latine dici.
Essetq; hęc oratio latina. Ego totarius sum quotarius
petrus.

quotensis
Si quotensis latine dicitur videtur et totensis latine
dici posse. Eritq; proinde hęc oratio latina. Ego toten-
nis sum quotensis tu es.

quotuplex
Si nolem⁹ nomine quotensis uti poterimus ita quere
re. Quot annos natus es. Quot annos⁹ es. Quia etate
es. Quotum annum agis.

quotuplex
Si quotuplex latine dicitur videtur et totuplex latine
dici posse. Eritq; hęc oratio latina nomen totuplex est
quotuplex verbum.

quæstio
Quæstiuū quotuplex non est nobis necessarium.
Querim⁹ cū p̄ quot tam de singulis genęz hoc est indi-
viduū q̄d de generib⁹ singulor⁹ hoc est de specieb⁹.
Hęc questio quot sunt animalia ambigua est. Ambigu-
um cū est ut p̄ queramus de numero animalium an de
numero genęz animalis.

phalera
Quemadmodum hęc questio quot sunt animalia ambi-
guia est ita et hęc responsio. Tantum duo sunt animalia
Habet enim duos intellectus unus est tantum duo nu-
mero sunt animalia. Alter cū duo sunt genera aīaliūz
quoz vñ est gen⁹ lōūn aliez gen⁹ animalium mutoz
Phalera ornamentiū est equoz. Juuenalis. Magnoruū
artificum frangebat pocula miles. Ut phaleris gaudet
equus. Et si credim⁹ Tortellio phalera a gręco ḥbo pha-
nero quod est illustrō descendit.

phalernum
Phalernum vñnum quoddam dicitur a monte quodā

campanie qui phalern⁹ dicit in quo nascit sicut nos vo-
 camus ellsatice vinum quoddam a patria sua hoc est ab
 ellsatia. Neqz phalera neqz phalern⁹ a phalon descendunt
 Glossa grecum nomē est et solum cum grēcia nominib⁹
 componit. Dicitur enim buglossa lingua bonis. Cyno-
 glossa lingua canis. Nō autem componitur glossa cum
 latino nomine. ideo cerviglossa nō dicitur.
 Calos grēce bonis dicit. Inde philocalus bon⁹ amicus.
 philos enim amic⁹ dicit sive amator. Nam philo grecū
 verbum tantum significat quātum amo. Nō significat
 philos amorem ut multi dicunt s̄z amicum. Est em̄ con-
 cretum nomen nō abstractum. Philitz⁹ a philo descendit
 Sunt autem philtra venena amatoria hoc est que faci-
 unt homines amare et insanire. Quid? Philtra nocent
 animis vimqz furoris habet. Ulrum philtrum signifi-
 cit id quod teutonice vilt dicit interrogetur grāmatici
 Idem interrogent an cento significet id quod philtrum
 Pueri solēt s̄ba timēdi cōstruere cum orōnib⁹ incipien-
 tibus a q̄ Hę em̄ orōnes terunt a pueris tūmeo q̄ magi-
 ster sit in scholis. tīmeo q̄ magister veniet. tīmeo q̄ ma-
 ster percipiet Qui autem latinius loquuntur construunt
 verba tūnēdi cum orationibus incipiētibus a ne et ab
 vt. vt tīmeo ne magister venerit. Ick vruchte dat dye
 meyster ghecomen sy. tīmeo ne veniat. my is lede dat he
 come. tīmeo ne ventur⁹ sit. my is lede dat he wert comen
 Tīmeo ne magister resciscat. my is lede he vernimpt. ti
 meo ne rescicur⁹ sit q̄ intrām̄ se abernam. my is lede he soldēt
 vernemen dat woy in de cauerne gaen. Rescisco rescisci
 rescitum significat s̄nemēn ut magister rescicuit omnia
 que heri fecim⁹ non dubito quin de nobis suppliciū sum
 ptur⁹ sit. Uerba tūnēdi etiam construuntur cum ne non
 que due p̄tiale idē significat qđ vt. vt tīmeo ne petrus

phlyza

calos

philos

philitz

tūmeo

de bēt mēndy

Rescisco

no veniat. ne no venerit. ne no ventur sit. my is lede he
en come nicht. he en sy nicht gecomē. hec en werde nicht
comēde. Timeo ut magister venerit significat em quā
cum timeo ne magister non venerit qm ut idem sit quod
ne no. my is lede he en sy nicht gecomē. No timeo ne pe
trus hodie veniat. my en is nicht lede dat peter hude co
me. Boeti postposuit vbo timēdi particulam ne in secū
do libro de cōsolatiōe philosopbie vbi ita scriptū reliquit
Si scit metuāt necesse ē ne amittat qd amitti posse non
dubitac. In primo libro ita scriptū est. Nam qvallo ei
ac munimine cōtinet nullus meus est ne exul esse mereat
Factum enim est etiā dici posse timeo q̄ ioannes veni
et s̄ ea orō tātum significat quātum timeo ppterēa q̄ io
annes veniet. Multum interest inter has duas orōnes
timeo ne ioānes vencur sit et timeo q̄ ioānes veniet
Potest em̄ hec esse falsa cū illa vera est. Limco q̄ extre
mum iudicium futurū est. et timeo ne extremū iudicium
futurū sit no idem significant. Cum vba timēdi pstruī
tur cum orōne infinitua mutāda est ea in orationem cō
iunctiuam a ne incipiētem. vt timeo petr reuersur esse
mutatur sic timeo ne petr reuersur sit

Quod pcula tria vicia facit primū cum abundat vt ne
scio qm q̄ io. veniet. Alterū cū deest vt nihil aliud scio q̄
ioānes est tōmi. Tercium cum p vt aut ne aut alia par
ticula ponit. vt timeo q̄ ioānes veniet
Hōdos viam significas cum o aspirato scribit et desinit
in os. Oda autem nunq̄ viam significat. Hōdos generis
foenni est cum cōpositis. Iraq̄ exod⁹ period⁹ method⁹ foē
mini generis sunt. Exod⁹ exitus dicit periodus circuit⁹
methodus transitus.

Omnis ars p metaphorā method⁹ dicit q̄ omnis ars
transitus quidam est. Grammatica em̄ transit⁹ quidam est
per ea quoz scientia ad grammaticū p̄met sicut dialecti

W.

ea transit⁹ per ea quo⁹ noticia ad dialecticum pertinet
Quod omnis ars transit⁹ et via quedam sic significat.
Virgili⁹ primo geor gico⁹ cum ait. Ignarosqz mecum
vię miserat⁹ agrestes. Ingredere vbi nomine vię signifi-
cat rationem. hoc est arte agri colendi
Qui methodum cum a scribunt barbarissimum faciunt
Logos sermonem et rationem significat et cōponitur cū
greca p̄positiōe a q̄ significat id qđ sine et dicitur alogos
quod significat rātu quātum sine sermone vel ratione
Derivata a nomine logos cum g scribēda sunt Ideo pec-
cant qui his nomib⁹ logicus, logica theologic⁹ astrologi-
cus g litteram detrahunt

CFinis hui⁹ Farraginis . Impressum
Anno dñi. M.cccc. xc. Tricelima Sep-
tembris

